

اعتراض بازنشستگان مخابرات به کاهش مزایای رفاهی

جمعی از بازنشستگان شرکت مخابرات ایران با راه اندازی کارزاری، خواستار توقف حذف تدریجی مزایای رفاهی، حفظ بیمه تکمیلی درمان و اجرای کامل آیین نامه رفاهی شرکت شدند. این کارزار تاکنون به امضای ۵ هزار و ۳۳۲ نفر رسیده است، به گزارش ایلنا، در متن این کارزار آمده است: ما بازنشستگان شرکت مخابرات ایران با توجه به سوابق خدمت و نقش همکاران بازنشسته در توسعه و پیشرفت این مجموعه، نسبت به اقدامات اخیر در باره تغییر نحوه ارائه بیمه تکمیلی درمان و الزام بازنشستگان صندوق کشوری مخابرات به پذیرش بیمه تکمیلی در مان صندوق بازنشستگی کشوری اعتراض خود را اعلام می داریم، بر اساس مفاد آیین نامه رفاهی شرکت مخابرات ایران و حقوق پیش بینی شده برای بازنشستگان این شرکت، انتظار می رود تمامی مواد و تعهدات رفاهی مندرج در این آیین نامه بدون کاهش یا حذف اجرا شود. متأسفانه طی سال های اخیر شاهد کاهش یا حذف تدریجی برخی مزایای رفاهی، از جمله موارد مرتبط با خواربار و مناسبیت های موضوع مواد ۲۵ و ۵۲ آیین نامه بوده ایم و اکنون نگرانی جدی وجود دارد که ماده ۵۸ مربوط به بیمه تکمیلی درمان نیز با تغییرات اخیر عملاً از حقوق قانونی و رفاهی بازنشستگان حذف یا محدود شود. بازنشستگان شرکت مخابرات ایران خواستار شفاف سازی کامل در خصوص تصمیمات اتخاذ شده و ارائه مستندات قانونی این تغییرات بوده و تأکید دارند که حقوق رفاهی ایجاد شده در چارچوب آیین نامه های مصوب نباید بدون رضایت و اطلاع ذی نفعان کاهش یابد. ما امضا کنندگان این کارزار در خواست، اجرای کامل و بدون تفسیر برای آیین نامه رفاهی برای بازنشستگان فعلی و آینده شرکت مخابرات ایران، توقف هر گونه اقدام برای حذف یا کاهش مزایای رفاهی پیش بینی شده در آیین نامه، شفاف سازی رسمی شرکت مخابرات ایران در باره وضعیت بیمه تکمیلی درمان و حفظ حقوق بازنشستگان و بررسی مجدد تصمیمات اخیر با حضور نمایندگان قانونی بازنشستگان داریم. بازنشستگان شرکت مخابرات ایران خواهان حفظ شأن و جایگاه همکارانی هستند که سال ها از عمر و توان خود را برای خدمت به این مجموعه صرف کرده اند و انتظار دارند حقوق رفاهی آنان مطابق تعهدات موجود حفظ و اجرا شود.

مجمتع فولاد از نابه عنوان یکی از قطب های صنعتی منطقه، سال هاست که با توقف کامل فعالیت مواجه شده و معیشت کارگران آن را تحت تأثیر قرار داده است. اگرچه در سال های گذشته وعده های متعددی برای بازگشایی این واحدها شده بود اما برآیند اخیر رئیس امیدواران این کارخانه و دستورویژه یی برای تأمین اعتبارات مالی، بار دیگر موضوع احیای این واحد تولیدی را در صدر اخبار قرار داده است. به گزارش ایلنا و براساس اظهارات کارگران، تجهیزات و ماشین آلات این مجتمع از وضعیت مطلوبی برخوردار است و طبق برآوردهای فنی، حدود ۸۰ تا ۹۰ درصد پروژه تکمیل شده است. آنچه در حال حاضر مانع اصلی برای آغاز به کار کارخانه محسوب می شود، نیاز به تزریق سرمایه در گردش و تأمین نقدینگی برای راه اندازی کامل خطوط تولید است. یکی از کارگران سابق این واحد با اشاره به سوابق پیگیری های کارگران گفت: در طول سال های گذشته بارها از طریق مجاری قانونی واداری استان، خواستار تعیین تکلیف وضعیت شغلی خود شده ایم. مصوبات سفر سال ۱۴۰۰ رئیس جمهور نیز بر تعیین تکلیف این مجتمع تأکید داشت که متأسفانه تا امروز محقق نشده است. وی افزود: اکنون که زمزمه های ورود شرکت امیدوار برای حل این کلاف سرد گم نشیده می شود، کارگران این مجموعه به تکیه بر وعده های مسئولان است. آنچه در حال حاضر مانع اصلی برای رفع موانع موجود مستقیم با این کارخانه از تزاق می کردند، هیچ چیز مهم تر از بازگشت به محیط کار و چرخش چرخ های تولید نیست. کارگران فولاد از نا ضمن تأکید بر شرایط نامناسب اشتغال در شهرستان ازنا، از مسئولان ذی ربط درخواست دارند با پر هیز از وعده های تکراری، نسبت به تسریع در فرایند تأمین مالی و رفع موانع موجود اقدام کنند. این نیروهای سابقه تصریح کردند که تمامی کارگران سابق این مجموعه، آماده به کار بوده و تنها منتظر اعلام رسمی برای شروع فعالیت تولیدی هستند.

بلا تکلیفی ۴ ماهه ۳۵۰ کارگر «سرچین بافت زنجان» وضعیت کارگران «سرچین بافت زنجان» که یکی از بزرگترین واحدهای ریسندگی، بافندگی و پوشاک در کشور محسوب می شود، به مرحله نگران کننده ای رسیده است. بنا بر اظهارات منابع کارگری، از ابتدای سال جاری تاکنون، کارگران شاهد چهار ماه تأخیر در پرداخت حقوق و تعویض در پرداخت حق بیمه بوده اند؛ موضوعی که در کنار هزینه های بالای درمان و تورم افسارگسیخته، سفردهای کارگران را کوچک تر از همیشه کرده است. یکی از کارگران این واحد تولیدی با تشریح وضعیت بحرانی کارخانه، از برخورد نامناسب مدیریتی انتقاد کرد و به ایلنا گفت: پس از یک ماه غیبت فیزیکی، کارفرما به تازگی در کارخانه حاضر شد اما در کمال تعجب به جای ارائه برنامه برای تسویه مطالبات، به کارگران اعلام کرد که در حال حاضر بودجه ای برای پرداخت معوقات وجود ندارد و هر کسی که مایل به ادامه همکاری با این شرایط نیست، می تواند محل کار را ترک کند. وی افزود: این رویکرد موجب شده که تعداد زیادی از همکاران ما به دلیل فشارهای اقتصادی، خودخواسته ناچار به ترک کار شوند و مابقی نیروها نیز که امید به دریافت معوقات داشتند، با آینده ای کلاما مبهم مواجه باشند. براساس این گزارش، بحران مالی در سرچین بافت زنجان تنها محدود به حقوق کارگران نیست بلکه چرخ تولید نیز به شدت دچار اختلال شده است. کارگران تأکید دارند که واحد ریسندگی این مجموعه به طور کامل متوقف شده و سایر بخش ها با فقدان پوشاک نیز به دلیل کمبود شدید مواد اولیه، با حداقل ظرفیت نیروی کار روبه کندی فعالیت می کنند. یکی دیگر از کارگران این مجموعه با ابراز گلایه از وضعیت موجود، تصریح کرد: چند ماه است که سرمنده خانواده هایمان هستیم. دغدغه امروز ما تأمین حداقل های معیشتی و نان شب است. در منطقه ای که فرصت شغلی محدود و زندگی پر از نگرانی و بیکاری برای ما به معنای فروپاشی کانون خانواده است.

کاهش تاب آوری معیشتی طبقه کارگر ابعاد گسترده تری یافته است؛

زندگی مزدبگیران در بن بست کامل

این روزها بحث در رابطه با «تاب آوری معیشتی مردم» به یکی از موضوعات داغ در رسانه های اصلی تبدیل شده است؛ سئوالاتی عموماً بدون جواب روشن مطرح می شوند: مردم تا کجا گرانی ها و فشارهای اقتصادی را تاب می آورند و ساختارهای حاکمیتی تا چه اندازه عامل «تاب آوری اقتصادی و معیشتی» را به عنوان یک اولویت اصلی در تصمیم سازی های کلان، در نظر می گیرند.

بر اساس داده ها و برآوردها، مزدبگیران بخش های مختلف بیش از ۶۰ درصد از جمعیت کشور را تشکیل می دهند اما در چند دهه اخیر، این جمعیت گسترده دچار دستبرد بیسی ساختاری و بنیادین شده است. در دهه های ۶۰ و ۷۰ شمسی، بخشی قابل توجهی از مزد و حقوق بگیران به طبقه متوسط تعلق داشتند، طبقه ای که نان شب ندارد و اقتصاد، روبنا و زیربنای زندگی آنان را تشکیل نمی دهد. اما حقوق زدایی های دهه های اخیر به موازات شوک های پیایی اقتصادی، طبقه متوسط را از مدار زندگی شهری ایران خارج کرده است. آب رفتن طبقه متوسط ایران به طور مشخص از دهه ۹۰ آغاز شد. اوچریش این طبقه زمانی اتفاق افتاد که زندگی در محدوده شهرهای بزرگ و معیشتی دارند؟

بر اساس آخرین داده های رسمی شورای عالی کار، در اسفندماه سال قبل، نرخ سبد معیشت حداقلی خانوارهای کارگری، حدود ۴۲ میلیون تومان بوده است. به اعتقاد فعالان کارگری، تورم این چند ماه اخیر در دوران جنگ و التهاب، زندگی دهه به ۷۰ میلیون درآمد ماهانه نیاز دارد

این روزها فروش یخچال در مناطق فقیرز یاد شده. با طرف صحبت می کنی، می گوید دیگر نیازی به یخچال نداریم، یخچال مان را بفروشیم و پولش را به یک دردی بزنیم

گزارش

حق مسکن، بن خواربار و حق تاهل دوباره افزایش می یابد؟

۳مطالبه مزدی روی میز شورای عالی کار

هیات وزیران از فروردین ماه امسال در فیش حقوقی کارگران لحاظ شد ولی شورای عالی کار می تواند تغییر و افزایش مجدد حق مسکن را تا پایان شهریور ماه پیشنهاد دهد و در نهایت هیات وزیران تصویب کند.

صرف نظر از حق تاهل و حق مسکن، شورای عالی کار اسفند ماه سال گذشته در خصوص بن خواربار کارگران به عنوان یکی دیگر از مزایای جانبی مزد مصوبه ای نداشت. در حال حاضر مبلغ بن خواربار ۲ میلیون و ۲۰۰ هزار تومان است که می تواند در جلسات ترمیم مزد شورای عالی کار محل چانه زنی شرکای اجتماعی باشد.

در همین زمینه «محسن باقری» نماینده کارگران در شورای عالی کار درباره آخرین خبرها از روند برگزاری جلسه بازنگری مزایای مزدی کارگران توضیح داد: تاکنون دعوت نامه ای برای برگزاری جلسه شورای عالی کار در این ماه به دست ما نرسیده اما مسلمانین مساله در صورت جلسه مصوب شده و لازم الاجراست. وی افزود: سال گذشته وزارت اقتصاد در جلسات اعلام کرد که از بهمن ماه تورم نزولی خواهد شد، در حالی که ما تأکید داشتیم افزایش نرخ نرخ تأثیر خود را در خرداد ماه ۱۴۰۰ نشان خواهد

گفت و گو

عضو کارگری شورای عالی کار خبر داد:

در این گرما راه انداخته اند. این خانواده ها پول ندارند کولر آبی شان را راه بیندازند، پمپ و موتور کولر شان سوخته، خودشان هم بیکارند، بنابر اینس مجبورند گرما را تحمل کنند».

او ادامه می دهد: «جنگ که آمد خیلی از ساکنان این منطقه کارگرنشین بیکار شدند. یکی باربر بوده، یکی روی موتور کار می کرده، یکی کارگر یا آشپز رستوران بوده اما بیشترشان در همین جنگ اخیر بیکار شدند. یکی سال هادر یک رستوران کار می کرد. بعد از جنگ، مواد غذایی به شدت گران شد، رستوران مشتری ندارد و خب واضح است که نیروهایشان را از آشپز و تمیزکار گرفته تا پیک، اخراج می کند».

گیلانی نژاد می گوید: «در ساختمان ما، واحدهایی هست که دو یا سه خانواده با هم در یک آپارتمان ۷۰ یا ۸۰ متری زندگی می کنند. ما واحدی داریم که دختر طرف با شوهرش و دو تا بچه اش به خاطر اینکه نمی توانند اجاره خانه بدهند، آمده اند با مادرشان زندگی کنند. پسر خانواده هم زنش را طلاق داده و با دو بچه آمده سرپار خانواده شده، یعنی ۱-۲

داد و اکنون شاهد تورم حدود ۱۴۰ درصدی در حوزه خوراکي ها هستیم. از طرفی قرار بود مبلغ کالا برگ اضافه شود که این کار هم انجام نشد در حالی که وعده افزایش مبلغ کالا برگ در ادیبهشت ماه داده شد و امروز شاهد افت ارزش کالا برگ هستیم.

به گفته نماینده کارگران در شورای عالی کار، قرار بود دولت از محل آزادسازی نرخ ارز، با بالا بردن نرخ تسعیر درآمدهایی به دست آورد که آن را به عنوان منبع کالا برگ در نظر بگیرد زیرا نرخ ارز در ابتدا ۳۸ هزار تومان ولی اکنون ۱۱۲ هزار تومان شده و دولت می تواند از محل افزایش نرخ ارز مبلغ کالا برگ را زیاد کند.

«ولی الله صالحی» کارشناس حوزه کار نیز در این باره معتقد است: گفت و گوها درباره بازنگری مزایا در جریان است ولی پیش از برگزاری هر گونه جلسه باید هزینه های سبد معیشت بررسی

رئیس کانون همahنگی شوراهای اسلامی کار استان قزوین

صادر می کند. حتی قیمت نان در محلات کارگرنشین ۲ برابر شده. قبلاً کرج نان سنسنگ ۵۶۰۰ تومان بوده، حالا شده حدود ۱۲ هزار تومان یعنی باید ۶۰ هزار تومان بدهی فقط ۵ تانان سنگ بخری. وقتی طرف نان خالی نداشته باشد، باید چه کند؟ یا ناخواسته به سمت فساد و فحشا نمی رود؟ اصلاً یک خانواده ۷.۸ نفره که پول ندارد روزی چند نان سنگ بخرد، چطور تاب آوری داشته باشد؟».

زندگی هادر بن بست

هیچ فرمول و داده و عددی، بهتر از این روایت ملموس، رنج های خانواده های درماده را به تصویر نمی کشد. زندگی روزمره مردمان مزدبگیر که روزگاری دست شان به دهان شان می رسیده و بین غریبه و آشنا بروی داشتند، حالا به بن بست رسیده و در این بن بست نااموار، زیر ظل آفتاب سوزان تابستان جنگ، وقتی پول ندرای حتی پمپ کولرست را تعمیر کنی، صحبت از «تاب آوری معیشتی مردم» یک بحث حاشیه ای ست و با واقعیت همخوانی ندارد.

و تهیه شود و وضعیت نرخ تورم به طور دقیق مورد محاسبه و آنالیز قرار گیرد. آن طور که این کارشناس حوزه کار می گوید: پیش نیاز تشکیل جلسه ترمیم و بازنگری مزایای مزد، برگزاری کمیته فنی مزد است که وظیفه بررسی هزینه سبد معیشت را بر عهده دارد. پس از آنکه این کمیته به شکل سه جانبه شکل گرفت و کار بررسی را انجام داد، رقم هزینه سبد معیشت به شورای عالی کار ارسال می شود.

وی بر این نکته تأکید کرد که موضوع بازنگری مزایا در جلسه رسمی شورای عالی کار به تصویب رسیده و اینکه بعضا عنوان می شود برخی بنگاه ها توان پرداخت حقوق مصوب وزارت کار را ندارند و بازنگری مزایای مزد باید از دستور کار خارج شود را فاقد توجیه دانست.

صالحی متذکر شد: اگر بنگاه ها توان مالی بر خوردار نیستند، باید در جای خودش رسیدگی شود ولی برخی کارخانه های صنعتی و لبنی هستند که کالاهای ضروری و اساسی مردم را تولید می کنند و قیمت هایشان روزانه بالا می رود و وضعیت مناسب تری دارند. به همین دلیل دستمز مد باید سهم خود را در قیمت تمام شده محصولات این کارخانه ها و بنگاه ها داشته باشد.

این کارشناس معتقد است عدم توجه به موضوع بازنگری مزایای دستمز مد موجب بی اعتباری شورای عالی کار و بی اعتمادی کارگران می شود.

به مشکلات واحدهای تولیدی این استان صنعتی اشاره کرد و گفت: برخی کارفرمایان در قزوین از شرایط جنگی سواستفاده می کنند. در این میان از مقامات اداره کار این استان درخواست داریم با تقویت نظارت و بازرسی، از این تخلفات جلوگیری کنند. اسدی از کارخانه ریسندگی و بافندگی مطهری و شرکت سرامیک البرز که هر دو از صنایع قدیمی استان قزوین هستند، به عنوان نمونه نام برد و گفت: در ماه های پس از جنگ، در این واحدها حقوق و بیمه کارگران با تأخیر پرداخت شده است. متأسفانه کارفرمایان از فضای جنگ و بحران، به نفع خود و به ضرر کارگران سواستفاده می کنند.

این فعال کارگری با تأکید بر اینکه «نظر ما این واحدهای صنعتی مشکل خاصی برای تداوم تولید ندارند ولی به بهانه های واهی و سواستفاده از شرایط، پرداخت مطالبات کارگران را عقب می اندازد» تصریح کرد: باید از حقوق قانونی کارگران صیانت شود.

در این زمینه، ادارات کار مسئولیت ویژه دارند و باید کمیته های تخصصی برای نظارت و بازرسی تشکیل دهند.

آنها در پایان از مدیرعامل سازمان آب و برق خوزستان و مدیریت شرکت بهره برداری خواستند تا با کنار گذاشتن وعده های کلیشه ای، برای اجرای عدالت شغلی و پایان دادن به سه سال بلا تکلیفی ۱۲۰ کارگر، اقدام فوری و عملی انجام دهند.